

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

คู่มือเฝ้าระวังการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม

สำหรับเครือข่ายภาคประชาชน

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย

กรมควบคุมมลพิษ

คำนำ

คู่มือเฝ้าระวังการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมสำหรับเครือข่ายภาคประชาชน จัดทำขึ้นเพื่อให้ประชาชนได้รับความรู้ ความเข้าใจ ขั้นตอนการตรวจสอบ การเฝ้าระวังลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่สร้างเครือข่าย บทบาทหน้าที่ เรียนรู้/สังเกต สิ่งบ่งชี้เหตุลักลอบทิ้งฯ ผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังเชิงพื้นที่ การประสาน แจ้งเหตุและข้อมูลรายละเอียดที่จำเป็น ซึ่งเครือข่ายภาคประชาชนถือว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญในการสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ในการเฝ้าระวัง และตรวจสอบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม ทำให้หยุดยั้งปัญหาการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย

มีนาคม ๒๕๖๕

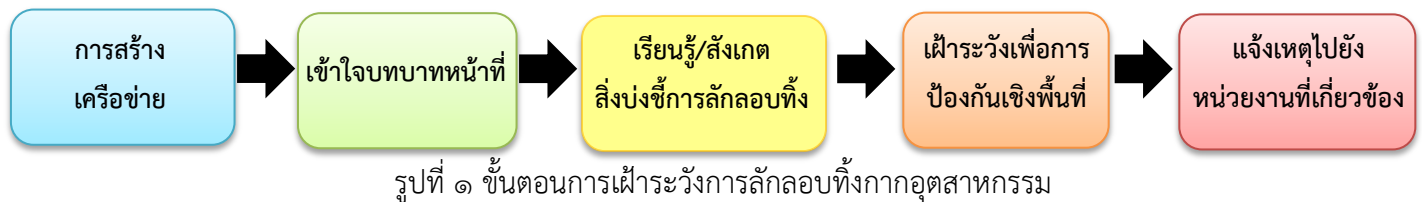
สารบัญ

	หน้า
ขั้นตอนแผนะวังการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม	๔
๑. สร้างเครือข่ายแผนะวังติดตามการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม	๔
๒. บทบาทหน้าที่เครือข่ายภาคประชาชน	๕
๓. เรียนรู้/สังเกต สิ่งบ่งชี้การลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม	๕
๔. แผนะวังเพื่อการป้องกันเชิงพื้นที่	๑๑
๕. ประสานและแจ้งเหตุไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑๑
เงินสนับสนุนสำหรับผู้แจ้งเหตุการณ์หรือผู้ร้องเรียน	๑๔
ภาคผนวก ก. ภาพประกอบ	๑๕

ขั้นตอนเฝ้าระวังการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม

การลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ของประชาชนและสิ่งแวดล้อม ปัจจุบันพบว่าการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม เพิ่มมากขึ้น ส่งผลกระทบเป็นวงกว้างเนื่องจากข้อจำกัดด้านบุคลากร ทำให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่สามารถกำกับดูแลได้อย่างทั่วถึง จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากประชาชนในการเป็นหูเป็นตาให้กับหน่วยงานราชการ โดยทำงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเฝ้าระวัง ตรวจสอบ และป้องกันปัญหาจากการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม เนื่องจากมีความคุ้นชินกับเส้นทางและสภาพพื้นที่ชุมชนเป็นอย่างดี แต่ทั้งนี้ต้องมีการกำหนดขอบเขตพื้นที่รับผิดชอบและจัดเวรยามเพื่อสอดส่องดูแลเป็นประจำอย่างทั่วถึง หากพบเหตุผิดปกติก็สามารถแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้โดยตรง เพื่อเป็นการช่วยเหลือแบ่งเบาภาระของเจ้าหน้าที่ ลดระยะเวลาในการตรวจสอบ ป้องกันการลุกลามและขยายตัวของมลพิษ ที่อาจจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนในวงกว้างได้

การมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม สำหรับเครือข่ายภาคประชาชน มีขั้นตอนดังนี้ (๑) สร้างเครือข่าย (๒) เข้าใจบทบาทหน้าที่ (๓) เรียนรู้/สังเกต สิ่งบ่งชี้การลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม (๔) มีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังเชิงพื้นที่ และ (๕) ประสานและแจ้งเหตุกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและการบันทึกรายละเอียดข้อมูลที่เป็นเพื่อนำไปสู่การตรวจสอบและแก้ไขปัญหาต่อไป

๑. สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังติดตามการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม

เครือข่ายเฝ้าระวังติดตามการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมเป็นการการป้องกันเชิงพื้นที่ที่ได้ผลและมีประสิทธิภาพ โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

(๑) ประชาชนในพื้นที่ร่วมกันสร้างเครือข่ายภาคประชาชน โดยการประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้รับทราบถึงความมีอยู่ของเครือข่ายภาคประชาชน

(๒) กำหนดช่องทางประสานและแจ้งเหตุลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมที่สามารถติดต่อได้ง่าย เช่น เบอร์โทรศัพท์มือถือ แอปพลิเคชัน Line Email เป็นต้น

(๓) ประชุมหารือกับเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นประจำ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยในการประสานงาน การร่วมตรวจสอบ แก้ไขปัญหาการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม และการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๔) รวบรวมข้อมูลและหลักฐานเกิดขึ้นทั้งหมด จัดทำเป็นสถิติของการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในพื้นที่ตนเอง เพื่อใช้วางแผนตรวจสอบ เฝ้าระวังโรงงาน สถานประกอบการ และพื้นที่รกร้างว่างเปล่าผู้คน เป็นต้น

นอกจากนี้ ควรมีการจัดทำแผนงาน/โครงการ เช่น จัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์การตรวจสอบอย่างง่าย การศึกษาดูงาน เป็นต้น เพื่อนำไปขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อฝึกอบรมและเสริมสร้างองค์ความรู้และทักษะที่จำเป็นแก่เครือข่ายภาคประชาชน

๒. บทบาทหน้าที่เครือข่ายภาคประชาชน

เครือข่ายภาคประชาชน คือ บุคคลในท้องถิ่น หรือหมู่บ้าน หรือประชาชนที่มีความสนใจ มีความเสียสละ ที่จะอุทิศตัวในการทำงานเฝ้าระวังการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในพื้นที่ตนเอง มีหน้าที่สำคัญตั้งแต่เฝ้าระวังปัญหา ติดตาม ตรวจสอบ และการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในชุมชน รวมถึงเป็นผู้ประสานงานระหว่างประชาชน และหน่วยงานภาครัฐเกี่ยวข้อง มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของคนในชุมชน อันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน โดยมีพื้นฐานการดำเนินการ คือ ๑) ดำเนินการอยู่บนพื้นฐานความต้องการจากชุมชน ๒) ชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓) ชุมชนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ ๔) เพิ่มมูลค่าให้กับชุมชนจากการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ ๕) ยึดหลักความถูกต้องในการดำเนินงาน

บทบาทหน้าที่ของเครือข่ายภาคประชาชน เพื่อเฝ้าระวังการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม มีดังนี้

(๑) มีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง แจ้งเหตุ ติดตามตรวจสอบทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน เช่น การทิ้งขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูล การลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม รวมถึงกากสารเคมีและน้ำเสีย เป็นต้น

(๒) มีส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการตรวจสอบโรงงานและสถานประกอบการกลุ่มเสี่ยง ที่อาจมีการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม

(๓) สร้างจิตสำนึกการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเฝ้าระวัง ป้องกันและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน และให้การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

- ร่วมเสนอแนวคิดในการพัฒนาท้องถิ่นและดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเฝ้าระวัง ป้องกันปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

- เรียนรู้และเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมในการจัดการปัญหา

๓. เรียนรู้/สังเกต สิ่งบ่งชี้การลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม

เครือข่ายภาคประชาชนสามารถสังเกตความผิดปกติในสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ตนเอง/ชุมชน จากลักษณะภายนอกเบื้องต้นที่บ่งชี้ได้ว่าเป็นเหตุลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม ดังนี้

(๑) น้ำในแหล่งน้ำของชุมชนมีลักษณะผิดปกติไป เกิดการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เช่น มีสี ความขุ่น มีตะกอน มีคราบน้ำมันลอยบนผิวน้ำ มีกลิ่นสารเคมีหรือกลิ่นเหม็นผิดปกติ หรือเมื่อสัมผัสอาจก่อให้เกิดอาการคัน และอาจพบสัตว์น้ำลอยตายบนผิวน้ำ โดยลักษณะข้างต้น ทำให้ชุมชนไม่สามารถใช้ประโยชน์จากน้ำในแหล่งน้ำนั้นได้

รูปที่ ๒ แหล่งน้ำที่เกิดการปนเปื้อนจากสารเคมีอันตราย

รูปที่ ๓ แหล่งน้ำที่เกิดการปนเปื้อนจากสารเคมีอันตราย

(๒) พบถังหรือภาชนะบรรจุสารเคมี หรือกากสารเคมีถูกทิ้งไว้ในพื้นที่บ่อดินเก่า เหมืองร้าง พื้นที่รกร้าง เป็นต้น โดยกากสารเคมีเหล่านี้มีลักษณะทั้งที่เป็นของแข็ง ของเหลว กากน้ำมัน กากตะกอน ขี้ตะกรัน และขี้เถ้า ซึ่งมีสี กลิ่นเหม็นของสารเคมีรุนแรง และก๊าซที่เกิดจากกองกากอุตสาหกรรม

รูปที่ ๔ ถังบรรจุสารเคมีที่ถูกลักลอบทิ้งในพื้นที่รกร้าง

รูปที่ ๕ กองกากสารเคมีที่ถูกลักลอบทิ้งในพื้นที่รกร้าง

(๓) พบคราบหรือร่องรอยไหม้คล้ายสารเคมีหกหรือตกหล่นบนพื้นดิน บริเวณที่รกร้างอย่างผิดปกติ ทำให้สภาพแวดล้อมในพื้นที่ดังกล่าวถูกทำลาย เช่น มีใบไม้ ใบหญ้า พืช มีลักษณะแห้งไหม้ หรือต้นไม้ยืนต้นตาย

รูปที่ ๖ ใบไม้ ใบหญ้า พืช มีลักษณะแห้งไหม้ หรือต้นไม้ยืนต้นตาย จากสารเคมี

รูปที่ ๗ พื้นที่บริเวณที่มีการทรุดตัวของสารเคมี

(๔) พบการขุดบ่อดิน พื้นที่รกร้างว่างเปล่า/ไม่มีการใช้ประโยชน์ พื้นที่ลับตาคนไม่มีเจ้าของดูแล และตั้งอยู่ห่างไกลชุมชน เพื่อนำกากอุตสาหกรรมมาทิ้งในบริเวณดังกล่าว

รูปที่ ๘ การขุดบ่อดินในพื้นที่รกร้าง

รูปที่ ๙ การนำกากอุตสาหกรรมมาทิ้งในบ่อดิน

(๕) มีรถบรรทุกที่ผิดสังเกต โดยเป็นรถที่ไม่เคยเข้ามาในพื้นที่ และเข้ามาในเวลาที่ไม่ปกติ เช่น รถบรรทุกวิ่งเข้าออกในช่วงเวลากลางคืน ขณะที่คนในชุมชนหลับหรือนอนไปแล้ว เป็นต้น

รูปที่ ๑๐ รถบรรทุกที่มีลักษณะผิดสังเกตวิ่งเข้ามาในพื้นที่ชุมชน

รูปที่ ๑๑ รถบรรทุกเทกากอุตสาหกรรมลงในพื้นที่รกร้าง

๔. ฝึกระวังเพื่อการป้องกันในเชิงพื้นที่

เครือข่ายภาคประชาชนต้องช่วยกันสอดส่องดูแล สังเกตการเปลี่ยนแปลง สิ่งผิดปกติต่างๆในพื้นที่ชุมชน โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมายที่ต้องฝึกระวังฯ ออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ ๑ แหล่งกำเนิดกากอุตสาหกรรม เช่น สถานประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรม (อาทิ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ อุตสาหกรรมชุบโลหะ อุตสาหกรรมพลาสติก อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตแบตเตอรี่ อุตสาหกรรมฟอกย้อม อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการผลิตสารป้องกันและกำจัดศัตรูพืช อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์ เป็นต้น) กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม ประเภท ๑๐๑ (โรงงานปรับปรุงคุณภาพของเสียรวม) ประเภท ๑๐๕ (โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการคัดแยกหรือฝังกลบสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว) ประเภท ๑๐๖ (โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการนำผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมที่ไม่ใช้แล้วหรือของเสียจากโรงงาน มาผลิตเป็นวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ใหม่โดยผ่านกรรมวิธีการผลิตทางอุตสาหกรรม) พื้นที่ที่รกร้างจากกิจการโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งถือว่าเป็นแหล่งกำเนิดที่มีความเสี่ยงจากการรับกากอุตสาหกรรมมาบำบัด คัดแยก หรือนำมากำจัดอย่างผิดกฎหมาย

กลุ่มที่ ๒ พื้นที่เสี่ยงต่อการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม ได้แก่ บ่อดินเก่า เหมืองร้าง คูคลอง พื้นที่ทางไกลชุมชน พื้นที่รกร้าง เป็นต้น โดยพื้นที่ดังกล่าวมีโอกาสที่ผู้รวบรวมขนส่งกากอุตสาหกรรม อย่างผิดกฎหมายจะลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรม

กลุ่มที่ ๓ เส้นทางขนส่งจากโรงงานอุตสาหกรรมไปยังสถานที่กำจัด ให้สังเกตจากเส้นทางขนส่ง ที่รถบรรทุกของโรงงานใช้สัญจรเป็นประจำ

เครือข่ายภาคประชาชนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายที่ต้อง ฝึกระวัง ฯ ได้แก่ ตำแหน่งที่ตั้งโรงงาน ประเภทการประกอบกิจการ ปริมาณกากของเสีย ผู้รับจ้างขนส่งและกำจัด กากอุตสาหกรรม ตำแหน่งที่ตั้งพื้นที่เสี่ยงต่อการลักลอบทิ้งฯ รวมถึงเส้นทางขนส่ง ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถใช้ เป็นหลักฐานในการสืบหาผู้กระทำความผิดเมื่อพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมได้

๕. ประสานและแจ้งเหตุไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เมื่อพบเห็นหรือมีเหตุต้องสงสัยว่าอาจมีการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เครือข่ายภาคประชาชน หรือคนในพื้นที่แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทราบทันที โดยให้จดบันทึกรายละเอียด ดังนี้

(๑) วันและเวลาที่พบกากอุตสาหกรรม

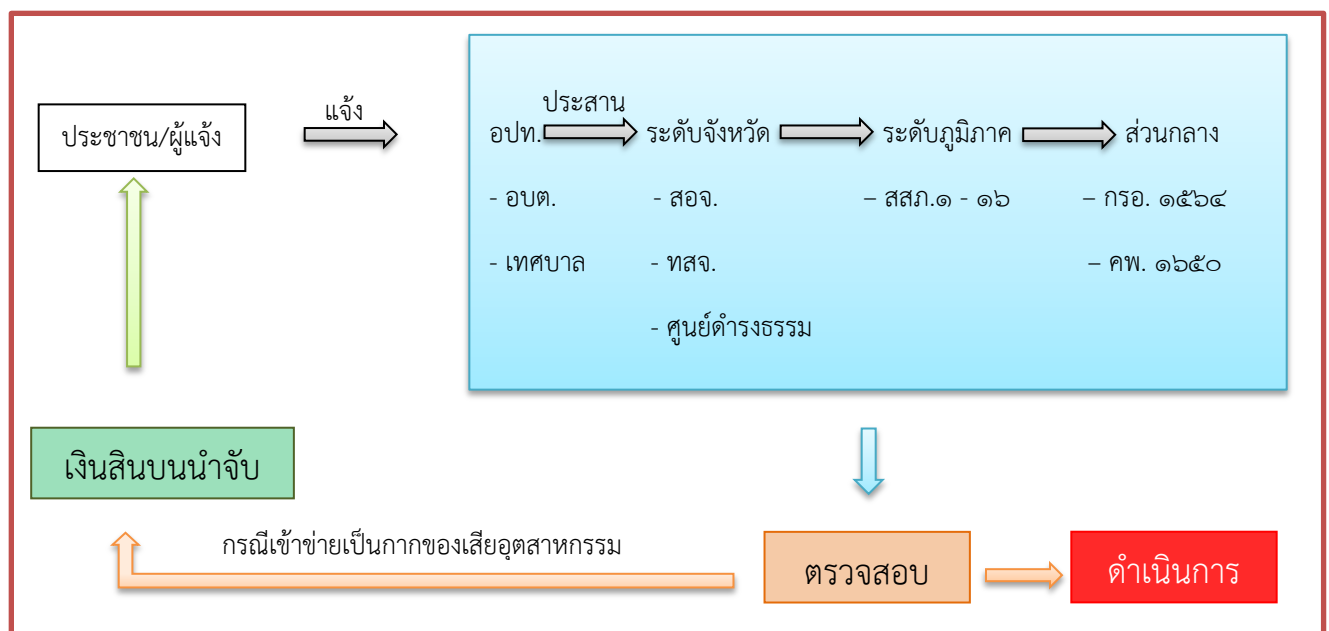
(๒) จุดเกิดเหตุ พร้อมระบุสถานที่ที่เป็นจุดสังเกตได้ง่าย หรือสถานที่ใกล้เคียง

(๓) ลักษณะภายนอกของกากอุตสาหกรรมที่สามารถสังเกตได้ เช่น ภาชนะบรรจุ หีบห่อ ชื่อสารเคมี ที่ระบุข้างบรรจุภัณฑ์ ป้ายแสดงความเป็นอันตรายของสารเคมี หมายเลข ๔ หลักขององค์การสหประชาชาติ (UN Number) ลักษณะของกากฯ (ของแข็ง ของเหลว ก๊าซ) สี กลิ่น เป็นต้น

(๔) ในกรณีพบเห็นรถขนกากอุตสาหกรรมที่ลักลอบนำมาทิ้ง ให้จดจำหมายเลขทะเบียนรถยนต์ หรือหมายเลขอ้างอิงข้างตัวรถ รวมถึงลักษณะ และสีของรถเท่าที่ทำได้

(๕) ภาพถ่ายกากอุตสาหกรรม ภาพขณะบรรจุ รถบรรทุกสารเคมี บริเวณใกล้ที่เกิดเหตุ และผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น เช่น ปลาตายบนผิวน้ำ น้ำเสีย ต้นไม้ตาย เป็นต้น

(๖) ข้อมูลผู้แจ้งเหตุ หมายเลขโทรศัพท์ หรือช่องทางติดต่อกลับอื่นๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่โทรสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบแก้ไขปัญหา หรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และศูนย์ดำรงธรรม เพื่อดำเนินการตรวจสอบต่อไป ในกรณีเหตุการณ์มีความรุนแรง ชับซ้อน และต้องการเครื่องมือเฉพาะเพื่อตรวจวิเคราะห์สามารถขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานส่วนภูมิภาค ได้แก่ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑ - ๑๖ หรือหน่วยงานส่วนกลาง ได้แก่ กรมควบคุมมลพิษ กรมโรงงานอุตสาหกรรม

รูปที่ ๑๒ ขั้นตอนการแจ้งเหตุ

หมายเหตุ : อปท. คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อบต. คือ องค์การบริหารส่วนตำบล

สอจ. คือ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

ทสจ. คือ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สสภ. คือ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑ - ๑๖

กรอ. คือ กรมโรงงานอุตสาหกรรม

คพ. คือ กรมควบคุมมลพิษ

เครือข่ายภาคประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการสังเกตการณ์ ตรวจสอบ เสนอความเห็นที่เป็นประโยชน์ในนามของประชาชนในพื้นที่ และเสนอแนะในมุมมองของภาคประชาชนแก่เจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความรวดเร็วและประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหา รวมถึงการให้ข้อมูลและพยานหลักฐานเพื่อดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถแจ้งเหตุไปยังหน่วยงานรับแจ้งเหตุ (แจ้งตามลำดับจากหน่วยงานในระดับจังหวัด) ดังนี้ ๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด (สอจ.) ๓) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด (ทสจ.) ๔) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑ – ๑๖ (สสภ.๑-๑๖) ๕) กรมควบคุมมลพิษ (คพ.) สายด่วน ๑๖๕๐ ๖) กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) สายด่วน ๑๕๖๔

ทั้งนี้ สามารถสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับรายละเอียดข้อมูลการกำหนดทีมตรวจสอบ กระบวนการตรวจสอบ และการจัดการกองกากอุตสาหกรรม จากคู่มือการตรวจสอบและแก้ไขปัญหาการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรม สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ทาง QR code ด้านล่างนี้

คู่มือการตรวจสอบและแก้ไขปัญหาการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรม
สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เงินสินบนนำจับสำหรับผู้แจ้งเหตุการณ์หรือผู้ร้องเรียน

ผู้พบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม สามารถแจ้งเรื่องราวหรือเหตุเดือดร้อนต่อหน่วยงานรับแจ้งเหตุ เพื่อตรวจสอบดำเนินการตามกฎหมาย โดยทางหน่วยงานรับแจ้งเหตุจะปกปิดชื่อและที่อยู่ หรือสิ่งอื่นใดอันบ่งบอก ลักษณะเฉพาะ หรือตัวตนของผู้นั้นเป็นความลับ เพื่อให้เกิดความไว้วางใจ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของผู้แจ้งเหตุ หากทางหน่วยงานรับแจ้งเหตุ สามารถดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด และผู้กระทำผิดได้ชำระค่าปรับต่อทาง ราชการหรือศาลแล้ว ผู้แจ้งเหตุมีสิทธิได้รับเงินสินบนนำจับในฐานะ “ผู้แจ้งความนำจับ”

ยกเว้น บุคคลดังนี้ไม่มีสิทธิได้รับเงินสินบนนำจับ คือ เจ้าหน้าที่ผู้จับ หรือข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

สัดส่วนเงินสินบนนำจับ ผู้แจ้งความนำจับจะได้รับเงินสินบนจำนวน ๑ ใน ๓ ของเงินส่วนที่เหลือหลังจาก หักเข้าคลังและค่าใช้จ่ายแล้ว (ตัวอย่างเช่น ลงโทษผู้กระทำผิด ๑๐๐,๐๐๐ บาท ผู้แจ้งเหตุจะได้รับ ๑๕,๐๐๐ บาท หรือ ๒๐,๐๐๐ บาท แล้วแต่กรณี เป็นต้น) ทั้งนี้เป็นไปตามระเบียบต่อไปนี้

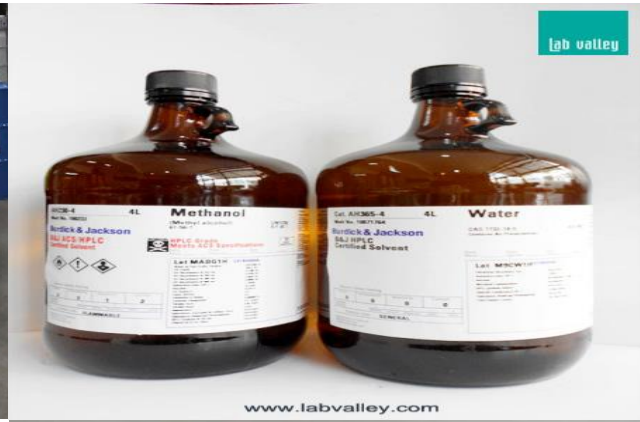
๑. ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรมว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ (สำหรับความผิดที่เกิดในกรุงเทพมหานคร)

๒. ระเบียบกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ (สำหรับความผิดที่เกิดในส่วนภูมิภาค)

หมายเหตุ : ภายหลังผู้กระทำความผิดชำระค่าปรับต่อหน่วยงานหรือศาลแล้ว ให้พนักงานสอบสวน แจ้งผู้รับผิดข้อบคติ เพื่อแจ้งสิทธิของผู้แจ้งความนำจับเกี่ยวกับเงินสินบน และดำเนินการให้ผู้แจ้งความนำจับได้รับเงินสินบน โดยเร็ว ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบดังกล่าว

ภาคผนวก ก.

ภาพประกอบ

ภาพตัวอย่างภาชนะบรรจุหรือบรรจุภัณฑ์กากของเสียอุตสาหกรรม

ภาพตัวอย่างชื่อสารเคมีชื่อสารเคมีที่ระบุข้างบรรจุภัณฑ์

HAZARDOUS MATERIAL SHIPPING SIGNS & LABEL

ป้ายขนส่งสารเคมีในอุตสาหกรรม

ภาพตัวอย่างป้ายแสดงความเป็นอันตรายของสารเคมี

ภาพตัวอย่างป้ายแสดงความเป็นอันตราย

ภาพตัวอย่างกอกากอุตสาหกรรมที่ถูกทิ้งในพื้นที่สาธารณะ

ภาพตัวรถบรรทุกขนกากอุตสาหกรรม

คู่มือ ใ้การวางแผนการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรมสำหรับเครือข่ายภาคประชาชน

ที่ปรึกษา	:	นายอรรถพล เจริญชันษา	อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
		นางสาวปรีญาพร สุวรรณเกษ	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
		นางกัญชลี นาวิภูมิ	ผู้อำนวยการกองจัดการกากของเสียและสารอันตราย
		นางสาวธีราพร วิริวุฒิก	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการจัดการกากของเสียและสารอันตราย
		นายมนรัตน์ ฤทธิเต็ม	ผู้อำนวยการส่วนประสานการจัดการเหตุฉุกเฉินและฟื้นฟู
ผู้เรียบเรียง	:	นายสุนทร อุบลาน	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
		นายยุทธกิจ ชูสุทธิ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ

ส่วนประสานการจัดการเหตุฉุกเฉินและฟื้นฟู กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย
กรมควบคุมมลพิษ

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

โทร. ๐ ๒๒๙๘ ๒๔๑๓-๒๐ โทรสาร ๐ ๒๒๙๘ ๕๓๙๓

Website : <http://www.pcd.go.th>